

Információkereső rendszerek leírása az általános rendszerelmélet módszereivel

Az információkereső rendszereket általában az jellemzi, hogy eredményes működésük sokféle kritériumtól függ, irányításuk hierarchizált, adaptációs és önszervezési tulajdonságokkal rendelkeznek, így kézenfekvő a feltételezés, hogy az általános rendszerelmélet módszereivel is le lehet írni azokat.

Ha figyelembe vesszük strukturájukat, kiderül, hogy minden információkereső rendszer olyan termelő üzembént is értelmezhető, amely

kidolgozott technológiával és mérhető műszaki-gazdasági mutatókkal rendelkezik;

"nyersanyagokat" /dokumentumokat/ dolgoz fel "termékekké" /használók által keresett dokumentumokká/;

a "diszkrét folyamatok" képviseltségének alacsony foka következtében dinamikus és folyamatos modellt képvisel.

Ha pedig az információkereső rendszerek működésének irányítását nézzük, azt kell megállapítanunk, hogy az visszacsatolással rendelkező automatikus irányítási modellként viselkedik.

Ezért nincs semmi akadálya annak, hogy funkcionális és strukturális modellekké alakítsuk akár az információkereső rendszerek irányítását, akár használatát. E módszernek sokféle gyakorlati haszna lehet. Közülük az alábbiak a leglényegesebbek:

könnyebben érthetőek meg a rendszer egyes elemeinek kölcsönhatásai;

értelmezni lehet a rendszer működése közben fellépő jelenségeket;

egzaktan indokolható a rendszer strukturájának kiválasztása és működési szabályzata;

meghatározható a rendszer magatartása az irányítás megváltozását és meghibásodását követően;

meg lehet határozni az információs folyamat eltéréseinek időtartamát a kívánatos szinttől;

ki lehet választani azt az irányítási formát, amely a rendszert stabillá és optimálisan működővé teszi;

lehetőséget nyújt a rendszer matematikai modellezésére is, ami azonban - a probléma összetett volta miatt - még további erőfeszítéseket kíván.

/Aktualne Problemy Informacj i Dokumentacj,
20.k. l.sz. 1975. p.15-21./